

[Ministeren for offentlige arbejder.]

på Færøerne, og der blev i den anledning mellem de deltagende lande afsluttet en endelig akt (final act), hvorved rådet for ICAO bemyndigedes til at afslutte en overenskomst med Danmark, indeholdende bestemmelser om finansieringen af nævnte stationer og bestemmelser om de pligter, der herefter skulle påhvile Danmark.

Denne overenskomst, som er undertegnet i Montreal den 9. september 1949, anmoder jeg ligeledes herved det høje ting om at ville tiltræde.

Overenskomsten må anses for særdeles gunstig for Danmark, der får refunderet 90 pct. af udgifterne til tjenester i Grønland og 95 pct. af udgifterne til tjenesten på Færøerne, hvorhos der ydes Danmark refusion med tilbagevirkende kraft. Refusionsbeløbene for perioden fra stationernes overtagelse i 1946—47 til den 31. december 1949 udgør 8 433 850 kr.*), og for året 1950 udgør det 3 671 550 kr., hvilket beløb refusionen heller ikke fremtidigt må overskride, medmindre andet vedtages.

Jeg skal sluttelig gøre opmærksom på, således som det iøvrigt fremgår af bemærkningerne til forslaget angående overenskomsten vedrørende skibsstationerne, at denne overenskomst foreslås ratificeret med det forbehold, at den kun skal være bindende fra dansk side, såfremt Danmark får sine rettigheder realiseret i fuld udstrækning i henhold til Grønlandsoverenskomsten, hvorfor man ikke fra dansk side skulle komme ud for at skulle betale i henhold til den førstnævnte overenskomst uden at få sine rettigheder i henhold til sidstnævnte realiseret.

Jeg skal derfor anbefale forslagene til hurtig behandling.

Statsministeren (Erik Eriksen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov for Grønland om indførselsafgifter m. v.

Udarbejdelsen af det foreliggende lovforslag er forudsat i § 2, stk. 1, i lov nr. 272 af 27. maj 1950 om de offentlige grønlandske kasser, hvori det bestemmes, at disse kassers midler skal tilvejebringes ved afgifter på visse af de til forbrug i Grønland bestemte varer, og at arten af og afgiftssatserne for disse varer skal fastsættes ved lov.

På det grønlandske landsråds møde i sommeren 1950 blev der stillet forslag om, hvilke varekategorier der skulle pålægges indførselsafgifter, samt hvor store disse

afgifter skulle være, og forslaget følger stort set landsrådets indstilling, både hvad angår arterne af de afgiftspligtige varer og de enkelte afgifters størrelse. Endvidere gør jeg opmærksom på, at Grønlandskommissionen i sin betænkning går ind for en forbrugsbeskatning af netop disse varearter.

Kommissionen havde dog også foreslået afgifter på kaffe og the, men dette har ikke vundet tilslutning i landsrådet, hvorfor jeg ikke har ment, at det var rigtig at gøre disse to varesorter afgiftspligtige.

Da der ikke for tiden er mulighed for at gennemføre en almindelig alle omfattende indkomstskat i Grønland, og da en forbrugsbeskatning som bekendt har en tendens til at ramme den mindrebemidlede del af befolkningen hårdest, er de foreslåede afgifter lagt på varer, der bortset fra sukker har et vist luksuspræg og derfor må antages i højere grad at ville blive forbrugt af den mere velstillede del af befolkningen end af de dårligst stillede.

Dertil kommer, at de foreslåede afgiftspligtige varer hovedsagelig forbruges af voksne, således at børnerige familier ikke rammes særligt gennem den foreslåede beskatning.

Endelig vil jeg gerne fremføre en betragtning, som efter min mening bør tillægges betydning vægt.

Ved at fastsætte forholdsvis høje afgifter på alkoholiske drikke kan man forhåbentlig opnå at begrænse forbruget og derved forhindre misbrug nu, da der i modsætning til tidligere gives den grønlandske befolkning fri adgang til indkøb af stærke drikke.

Efter foretagne beregninger i Grønlandsdepartementet skulle det provenu, der indvindes gennem indførselsafgifterne, og som anslås til ca. 2 mill. kr. årlig, være fuldt tilstrækkeligt til at dække de udgifter, som skønnes at skulle afholdes af de offentlige grønlandske kasser. Dette gælder under alle omstændigheder de første år, og skulle det vise sig, at yderligere midler er nødvendige, eller at det af andre grunde er ønskeligt at ændre afgiftssatserne eller de kategorier af varer, hvorpå afgifterne er lagt, vil det grønlandske landsråd jo altid have mulighed for at stille forslag om ændring af de i nærværende lovforslag fastsatte varearter eller afgiftssatser.

Lovforslaget er gjort ret kortfattet, idet jeg har ment det rettest at undlade i loven at medtage bestemmelse om den rent tekniske gennemførelse af denne grønlandske toldlov. Problemerne er i så henseende for

*) Tallet er rettet i reentryknet, jfr. sp. 798 og 800.